म्र्यं पुरो क्रिकेशः मूर्यरिशमस्तस्य र्यगृत्सम् र्यौजाम्य सेनानीग्रामण्यौ ॥ पुञ्जिकस्यला च क्रतुस्यला चीप्सरसी दुङ्क्णार्वः पृश्वी कृतिः पौर्रिषयो वधः प्रकेतिस्तिभ्यो नमीऽग्रस्तु ते नीऽवलु ते नी मृउयलु ते ये दिष्मो पर्श्च नो देष्टि तमेषां जम्भे द्धाः ॥ १५॥

का॰ [१७. १२. २. ३.] पुरीषमोप्योपर्ययं पुर इति पञ्चचूडाः प्रतिमत्नं प्रतिदिशं यथालिङ्गम् ॥ नाकसत्सु तूलीं चात्रालमृदं प्रचिप्य नाकसदामुपिर सर्वदिन् य-वालिङ्गं लिङ्गानित्रिमेण विलङ्गको मल्लस्ति दिशि तन्मलेण पचचू उत्तिक्षकाः प-ब्रेष्टका उपद्धातीति मूत्रार्थः ॥ पञ्च यज्ञूषि लिङ्गोक्तदेवत्यानि । योऽयं पुरोऽग्निः इष्टकाद्रपः पुरस्ताद्रपधीयमानवात्पुरोऽग्निः अग्निर्वे पुरस्तयत्तमारु पुर इति प्रा-बा काग्रिमुद्धरित प्राञ्चमुपचरतीति श्रुतेः [ट. ६. १. १६.] । कीदशः । क्रिकेशः क्रयो क्रितवर्णाः कनकवर्णाः केशाः केशसमा ज्वाला यस्य क्रिः पिङ्गे क्रि-हर्णे इत्यभिधानात् । सूर्यर्शिमः सूर्यस्येव रश्मयः इति [ट. ६. १. १६.] श्रुतेः ॥ त-स्याग्ने र्यगृत्सः र्यौजाः च सेनानीग्रामण्यौ र्ये गृत्सो मेधावी कुशलो र्यगृत्सः गृत्सो मेधावी गृणातेः स्तुतिकर्मण इति यास्कोत्तेः [निरु॰ १.५. (36.)] । सेनां (37.) नयतीति सेनानीः । चौ समुचयार्था । र्ये ग्रोजस्तेजो यस्य स र्यौजाः र्-वयुद्धकुशल इत्यर्थः । स ग्रामं (38.) नयतीति ग्रामणीः । इतज्ञामकौ सेनानी-ग्रामण्यौ परिचारकौ (39.) तौ च वासितकावृतू इत्यर्थः वासितकौ तावृतू इ-ति [१६] श्रुतेः ॥ तथा पुज्जिकस्थला ऋतुस्थला चेत्यप्सरसी दिगुपदियूपे यस्य प-रिचारिके । पुज्जिकस्य पुज्जीकृतस्य (40.) त्रपत्नावण्यसौभाग्यादिगुणसमूक्स्य स्थ-लाधारभूता पुञ्जिकस्थला । ऋतूनां संकल्पानां द्रपादिज्ञानानां स्थला स्थानभूता ऋतुस्यला । पुज्जिकस्य ऋतृनां च स्यलं यस्यामिति बङ्गव्रीहिर्वा । पुज्जिकस्यला च ऋतुस्थला चाप्सर्साविति दिक्कोपदिशा चेति क् स्माक् माक्तित्थरिति (41.) श्रुतेः [१६.] ॥ दङ्क्लावो दशनशीलाः पशवः व्याघादयो कृतिरायुधं वज्ञः ॥ पौ-रूषेयः पुरुषसम्बन्धी वधः कृतनं वधः प्रकृतिः प्रकृष्टमायुधम् यस्मिन्नस्त्रे मृत्ते (42.) रावणसेनेव परस्परं रिपवो ब्रिल स पौरुषेयो वधः यदन्योऽन्यं ब्रिल स पौरु-